

ע"פ 35126/02/16 - פינבלט זכריה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 35126-02-16 פינבלט זכריה נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת עמיתה ק. רג'ניאנו
המערער	פינבלט זכריה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. ערעור על פסק הדין של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופט יוסף ריבלין) בתת"ע 4725-08-15, במסגרתו נדחתה טענת המערער כי יש למחוק את כתב האישום מחמת התיישנות והמערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה ברמזור אדום בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א 1961 (להלן: "התקנות") והוטל עליו קנס בסך 750 ₪.
2. ביום 17.6.2015 קיבל המערער הזמנה למשפט וכתב אישום בגין עבירה של נסיעה באור אדום שביצע לכאורה ב- 13.3.2014. העבירה תועדה במצלמה.
3. בדיון ביום 9.11.2015, (בבית משפט קמא), טען המערער באמצעות בא כוחו, טענת התיישנות. לטענת המערער, משחלפו למעלה מ-4 חודשים מיום ביצוע העבירה והדו"ח לא נשלח במהלך תקופה זו, לא ניתן להגיש כתב אישום בגין העבירה, כאמור בסעיף 225א.(1)(1) לחוק סדר הדין פללי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982. משהוגש, יש למחוק מחמת התיישנות.
4. בתגובה, במסגרת ההליך בבית משפט קמא הגישה המשיבה שני מסמכים: מסמך מדואר ישראל כי דבר דואר מסוים שמספרו 00120878914 נשלח בחודש אפריל 2014 ליחידת דואר כרכור בפרדס חנה (ת/2)(התאריך המדויק לא ברור אולם לצורך העניין הוא אינו רלבנטי). ראוי לציין כי בת/2 לא מופיעים שמו וכתובתו של המערער.

המסמך השני שהוצג על ידי המשיבה הוא פלט שהופק ממערכת המחשוב המשטרית ובו מופיעים פרטי המערער וצוין כי דבר הדואר נשלח למערער (1/ת).

5. ב"כ המערער התנגד להגשת 1/ת וטען כי אינו קביל לאור הוראת סעיף 36 (א) (ג) לפקודת הראיות(נוסח חדש), התשל"א-1971.

6. בית משפט קמא דחה את טענת ההתיישנות בהסתמכו על 1/ת ו2/ת (החלטה מיום 18.1.2016). בישיבת ההקראה, הודה המערער במיוחס לו, הורשע ונגזר דינו.

7. הערעור מופנה כנגד החלטת בית משפט קמא שדחה את טענת ההתיישנות.

8. נטען בהודעת הערעור כי המשיבה לא עמדה בנטל הראיה המוטל עליה להוכיח בראיות קבילות כי ההודעה על ביצוע העבירה נשלחה בדואר רשום במועד הקבוע בחוק על פי סעיף 225א.(1)(1) לחסד"פ. נטען כי המסמך 1/ת שהופק לכאורה מהמערכת המשטרית, אינו קביל על פי סעיף 36(ג) לפקודת הראיות ומשכך לא מתקיימת חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, ועל כן יש לבטל את כתב האישום מחמת התיישנות.

9. המשיבה מתנגדת לקבלת הערעור וסומכת התנגדותה על החלטת בית משפט קמא מיום 18.1.2016.

10. השאלה הטעונה הכרעה - האם ניתן לקבל את פלט המחשב (1/ת) שהופק מהמערכת המשטרית כ"רשומה מוסדית".

11. סעיף 35 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א - 1977 קובע:

**"מוסד - המדינה, רשות מקומית, עסק או כל מי שמספק שירות לציבור;
"רשומה מוסדית" - מסמך, לרבות פלט, אשר נערך על ידי מוסד במהלך פעילותו הרגילה של המוסד;"**

על פי לשון החוק, המשטרה המספקת שירות לציבור הינה "מוסד" והמסמכים הנערכים על ידה במהלך פעילותה הרגילה, כמו הודעות ותשלומי קנס, הינם לכאורה "רשומה מוסדית".

12. סעיף 36 לפקודת הראיות הדין בקבילותה של רשומה מוסדית קובע:

- (א) רשומה מוסדית תהא ראייה קבילה להוכחת אמיתות תוכנה בכל הליך משפטי, אם נתקיימו כל אלה -
- (1) המוסד נוהג, במהלך ניהולו הרגיל, לערוך רישום של האירוע נושא הרשומה בסמוך להתרחשותו;
- (2) דרך איסוף הנתונים נושא הרשומה ודרך עריכת הרשומה יש בהן כדי להעיד על אמיתות תוכנה של הרשומה;
- (3) היתה הרשומה פלט - הוכח בנוסף, כי -
- (א) דרך הפקת הרשומה יש בה כדי להעיד על אמינותה;
- (ב) המוסד נוקט, באורח סדיר, אמצעי הגנה סבירים מפני חדירה לחומר מחשב ומפני שיבוש בעבודת המחשב.
- (ב) היתה הרשומה פלט, יראו לענין סעיף קטן (א)(1) את מועד עריכת הנתונים המהווים יסוד לפלט, כמועד עריכתה של הרשומה.
- (ג) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על רשומה אשר נערכה על ידי רשות מרשויות החקירה או התביעה הפלילית והמוגשת בהליך פלילי על ידי רשות כאמור. אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפסול או להגביל הגשת רשומה כאמור, אם ניתן להגישה בהתאם להוראות סעיף 39ב.
- (ד) התקבלה ראייה מכוח סעיף זה, יהיה הצד שכנגד זכאי לחקור חקירה נגדית עדים שזומנו על ידו לעדות, לשם הזמנת הראייה, אם עדים אלה קשורים עם בעל הדין שמטעמו הוגשה הראייה.

עינינו הרואות כי סעיף 36(ג) קובע במפורש כי הוראות סעיף 36(א) לא יחולו על רשומה אשר נערכה על ידי רשות מרשויות החקירה או התביעה הפלילית והמוגשת בהליך פלילי על ידי רשות כאמור.

13. ה"רשומה מוסדית", נושא הדין (ת/1) נערכה על ידי התביעה המשטרתית והוגשה על ידה במסגרת ההליך הפלילי, לפיכך אינה בבחינת "רשימה מוסדית" הקבילה מכוח סעיף 36(א) לפקודת הראיות.

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי פלט המחשב ת/1 אינו קביל.

14. באשר לת/2, שאין חולק שהוא בבחינת "רשומה מוסדית", אין ללמוד ממנו דבר לגבי דבר הדואר נושא הדיון. אין במסמך הנ"ל פרט כלשהו שיכול ללמד על זהותו של המערער. כל שניתן ללמוד ממנו שדבר דואר מסוים הועבר באפריל 2014 ליחידת הדואר בכרכור.

לאור הקביעה הנ"ל, מתייתר הצורך לדון בשאלה אם נתגבשה חזקת המסירה.

15. סיכומו של דבר, הערעור מתקבל.

כתב האישום יימחק מחמת התיישנות.

הקנס, אם שולם, יוחזר למערער.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתן היום, ב' אלול תשע"ו, 05 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.